

Siniša Soćanin

UBI SVET

— Laguna —

Copyright © 2019, Siniša Soćanin
Copyright © 2019 ovog izdanja, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta
odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Mojima kod kuće.

(1) Dobro večē,

došla sam da prijavim nestanak.

Dobro večē, gospođo.

Došla sam da prijavim nestanak muža.

U redu, razumem. Nemojte se uzrujavati.

Ja se više uopšte ne uzrujavam.

Odlično. Čekajte. Gde mi je olovka? Khm. Prvo moram da vas pitam, sad je, evo, deset uveče. Dakle, mora da prođe dvadeset i četiri sata.

Razumem.

Ako ga nema od jutros, moraćete da dođete sutra ujutro. Osim ako imate razloga da mislite da je u nekoj opasnosti.

Pre deset godina.

Molim?

Pre deset godina. Moj muž je nestao pre deset godina.

Deset godina?

Da.

Khm. Zašto onda svejedno ne dođete ujutro?

Zar ne može sada? Ujutro imam neke obaveze.

Deset godina, kažete.

Otprilike. Možda devet, sad sam se malo zbunila.

Zašto onda, gospođo, niste ranije prijavili nestanak?

Sad mi je došlo.

Gospođo, vi ste malo popili?

Kako vi to razgovarate sa mnom, mladiću?! Vi ste policajac! Sramota! Želim da razgovaram s nekim ko...

U redu je, momak, tu sam. Dobro veče.

Dobro veče.

Mitrović. Inspektor Mitrović.

Drago mi je. Oprostite što vas ometam u jelu...

Ništa zato, volim da jedem na dužnosti. Neki problem?

Ovaj mladić...

Pustite kolegu, novi je ovde.

Ako sam popila koju, ne znači da ne znam šta pričam!

Bez brige, gospođo. Očitaću mu ja lekciju. Nego, u čemu je problem?

Došla sam da prijavim nestanak muža.

Čujem da ste rekli da je nestao pre deset godina.

Desetak.

Desetak godina?

Da.

Zašto niste ranije došli?

Mislila sam da će se vratiti.

Razumem. Znate... to je malo neobično.

Veoma neobično.

Slažete se, dakle, da je neobično. To je mnogo vremena.

Prođe dok se okreneš.

Kako da kažem, nemojte da se ljutite, ali i meni ovo pomalo izgleda kao neka šala, razumete?

Razumem.
Nije šala?
Meni nije.
Objasnite mi onda to: nestao pre deset godina.
Nema ga, znači – nestao je. Vi niste svesni koliko mi
je ovo važno.
Šta?
Da prijavim njegov nestanak.
A kuda je otišao pre deset godina?
Nikuda nije otišao.
Jednostavno je nestao?
Vidite da razumete.
Hm... A gde je bio?
Poslednji put kad sam ga videla?
Da.
U dnevnoj sobi.
I kuda je otišao? Mislim, sigurno nije samo – puf! – i
nema ga već deset godina?
U toalet.
Molim?
Otišao je u toalet. Sad se sećam.
I više ga niste videli?
Možda i nije bilo baš tada. Davno je bilo. Sad ste me
sludeli sa svim tim pitanjima.
Gospođo... Da li vam je dobro?
Jeste, hvala, kako ste vi?
On je živ i zdrav, i vi znate gde je on, zar ne?
Hoćete da vam donesem trenerku u kojoj je bio tog
dana, ili tako nešto?
Ne treba.
Dakle, mogu li da prijavim njegov nestanak?

Šta on sad radi?

Eno ga, gleda TV. Uvek u ovo vreme gleda TV, ako nije na treningu ili poslovnoj večeri. Mogu li?

Ne.

Mogu li onda barem svoj?

Šta?

Nestanak da prijavim.

Plašite li se da bi vam se nešto moglo dogoditi?

Taman posla, pomerite se s mesta!

Zašto onda da prijavite svoj nestanak?

Pa ni mene otprilike od tada nema. Nisam izdržala, nestala sam.

Gospođo, da li vam je sigurno dobro?

U stvari... bolje mi je. Mnogo bolje. Hvala vam.

Nema na čemu.

Onda, doviđenja.

Čekajte. Vaše ime?

Čije šta?

Niste se ni predstavili.

Ne budite smešni. Mene nema.